

Zoran M. Mandić

MILOŠ PEJOVIĆ

Likovna galerija Meander, avgust 2007.

U Likovnoj gleriji MEANDER u Apatinu otvorena je samostalna izložba MILOŠA PEJOVIĆA, slikara iz Sombora. Reč je o kolekciji dvadeset i šest slika, rađenih tehnikom ulja na platnu, na kojima je njihov autor sugestivno imaginirao prizore pejzažne arhitekture reke Dunav i njene bogate prirode, koja ga okružuje, naročito, pored Apatina.

Pejović, kao i impresionisti, slika Dunav i njegove apatinske šume, po raskošnosti vizuelno bliske onima u Fontenblou, ali ne u njegovoj prostoj rečnoj telesnosti, nego u raščlanjavanju, čak i njegovog magijskog titanskog krika, na boje i njihove tetovaže, koje na njegovom biblijskom i evropskom licu izazivaju: sunce, svetlost, vetar i vazduh kosmosa i vasion. Veliki broj akvarelskih tonova upečatljivo gradi perspektivu u ravni tih Pejovićovih lazurnih uljanica, čemu najviše doprinosi njegovo znalačko i majstorsko zahvatanje atmosferskog stanja prirode Dunava i reprodukovanje autentičnog subjektivnog utiska, kao duševnog, i ontološkog diferenciranja, odnosno autorskog distanciranja, od profane konkretističke razglednice, I njenog svog i bezosećajnog hiperrealizma. Svemu tome pečat najviše daje odnegovano slikarovo razumevanje jezika, zvuka i uloge boje, naročito

zelene i plave, iz čijih je osobina i karaktera majstorski izvukao, i ospoljio, njihovo kompoziciono dejstvo. Onako, kao su to činili majstori color paintiga, ili slikarstva boje, čak i onda, kada se ta dejstva oglašavaju svojim tautologijama, kada se ime i integritet objekta predmeta, stapaju u jedan identitet, odnosno sebstvo. I njegovu, kako bi to filozofski primetio Žan Bodrijar, prozirnú providnost nemetaforičkog prizora.

Pejovićovi lazurni pejzaži Dunava su pitki,čas sa atraktivno harmonizovanom geometrijom ritmova, čas na partiturama u polju muzičke opsesije prirodom, i njenom glamuroznom operom, u kome je Štraus komponovao svoje valcere sa lsterá i na Dunavu, a čas na pokretnoj sceni emocionalnog rasprsnuća zanesenošću sfumato etidama, koje su u slikarstvu oznake za slikanje sa Leonardovim blagim senkama. I bio bi, zaista, greh ako, nakon, svoje uspele premijere u Apatinu ova izložba, koju je Zoran M. Mandić, kao autor njenog kataloškog predgovora, naslovio – DUNAVSKI OPUS Miloša Pejovića, ne bi bila pokazana i poklonicima likovne umetnosti u drugim mestima i gradovima Vojvodine i Srbije, a pre svega u Likovnoj galeriji Kulturnog centra Laza Kostić u Somboru, u gradu u kome Miloš Pejović, živi i stvara više od trideset godina. I to u senci onih, koji nađalost često iz državnih fotelja upravljaju likovnim neukusom grada sa jednom od najbogatijih baština u istoriji Srpske kulture.